

Nr 61.

Ankom till riksdagens kansli den 14 maj 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande, angående ändrade bestämmelser rörande förfarandet i disciplinära mål mot tjänstemän i riksbanken och i riksgäldskontoret.

I skrivelse till bankoutskottet den 15 mars 1934 framlade *fullmäktige i riksbanken* förslag till nytt reglemente för riksbankens styrelse och förvaltning, vilket förslag efter däri verkställda ändringar på utskottets hemställan i utlåtande nr 78 godkändes av riksdagen att träda i kraft från och med den 1 januari 1935.

Under § 40 av sitt förslag ifrågasatte fullmäktige vissa ändrade bestämmelser rörande förfarandet i disciplinära mål mot tjänstemän hos riksbanken. Beträffande innebörden av och motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till fullmäktiges skrivelse, som finnes intagen såsom bilaga D till förenämnda utlåtande nr 78. Fullmäktiges förslag avsåg att ersätta följande i dåvarande bankoreglemente meddelade föreskrifter, nämligen *dels* bestämmelserna under §§ 67 och 71 om påföljd för fel eller försummelse i allmänhet i tjänsten, *dels ock* bestämmelsen i sista stycket av mom. 2 i § 30 om påföljd för brytande mot förbud att såsom kommissionär taga befattning med växeldiskontering eller med anskaffande av lån eller kassakreditiv i riksbanken. Berörda § 67 och nämnda del av § 30 gällde för tjänstemän, icke tillhörande vaktpersonalen, medan § 71 avsåg sistnämnda personal. Bestämmelserna i § 67 hade tillkommit på förslag av lönenämnden genom beslut av 1927 års riksdag, i samband varmed likartade bestämmelser infördes för riksgäldskontoret. Då de av fullmäktige i riksbanken föreslagna ändringarna skulle bryta den likformighet, som vore rådande mellan nämnda verk, ansåg 1934 års *bankoutskott* lämpligt, att, innan fullmäktiges förslag upptoges till prövning av utskottet, lönenämnden för riksdagens verk bereddes tillfälle att yttra sig, varvid nämnden jämväl borde taga under övervägande, huruvida ändringar av den art, fullmäktige föreslagit beträffande riksbanken, borde vidtagas i fråga om riksgäldskontoret och riksdagsbiblioteket. På grund härav hade på förslag av utskottet såsom § 40 i det av 1934 års riksdag fastställda bankoreglementet intagits bestämmelserna under § 67 i det förut gällande reglementet. Enligt förenämnda § 71 gällde för vaktpersonalen vissa strängare regler i fråga om beivrande av förseelse än för övriga tjänstemän. Då någon skillnad mellan bestämmelserna för de två

personalkategorierna icke vore motiverad, uteslötos bestämmelserna i § 71 ur bankoreglementet. I det nya reglementet kvarstå under § 9 berörda bestämmelser i sista stycket av mom. 2 i § 30 oförändrade.

I skrivelse den 15 juni 1934 infortrade utskottet yttrande i här förevarande ärende från lönenämnden för riksdagens verk, som i skrivelse till utskottet den 28 mars 1935 inkommit med det begärda yttrandet samt tillika framlagt eget förslag i ämnet.

I sin berörda skrivelse har lönenämnden meddelat, att nämnden inhämtat yttranden över fullmäktiges i riksbanken förslag från styrelsen för riksdagsbiblioteket och fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka sistnämnda överlämnat av fullmäktige begärt yttrande av styrelsen för riksgäldskontorets tjänstemannaförening. Därjämte hade styrelsen för riksbankstjänstemännens förening, som under hand beretts tillfälle att uttala sig över förslaget, inkommit med yttrande i ärendet.

Styrelsen för riksdagsbiblioteket har i sitt yttrande anfört bland annat, att någon ändring icke syntes böra vidtagas i de för riksdagsbiblioteket gällande bestämmelserna, vilka väsentligen överensstämde med vad i liknande fall vore stadgat för Kungl. biblioteket och universitetsbiblioteken.

I de *övriga angivna yttrandena* har starkt framhållits, att skäl icke föreläge till ändring i nu gällande bestämmelser.

Med överlämnande till utskottet av ifrågavarande yttranden har *lönenämnden* för sin del anfört, att nämnden icke funnit anledning tillstyrka att andra sakliga ändringar i nu gällande bestämmelser för riksbanken och riksgäldskontoret vidtoges, än att, såsom fullmäktige i riksbanken i sin till 1934 års bankoutskott avlätna skrivelse ifrågasatt, föreskrifter borde införas dels om nedflyttning i lönegrad såsom bestraffningsform, dels ock om tjänstemans avhållande från tjänstgöring vid tjänstefel av sådan beskaffenhet, att anmälan om åtal skedde. En viss formell överarbetning av bestämmelserna borde enligt nämndens uppfattning vidtagas, i samband varmed de olika föreskrifterna i riksbanken och i riksgäldskontoret angående icke-ordinarie personal borde bringas i närmare överensstämmelse med varandra.

I anslutning härtill har inom lönenämnden uppsatts förslag till ändrad lydelse av dels § 40 i bankoreglementet, dels ock § 67 i reglementet för riksgäldskontoret.

Dessa förslag hava följande lydelse:

Bankoreglementet.

Nuvarande lydelse:

§ 40.

Mom. 1. Om tjänsteman, som begått mindre förseelse i tjänsten eller visat vanvörndnad eller ohör-

Föreslagen lydelse:

§ 40.

Mom. 1. Om tjänsteman, som begått mindre förseelse i tjänsten eller visat vanvörndnad eller ohör-

Nuvarande lydelse:

samhet mot förman, ej låter sig av deputerads eller vederbörande kon-torsstyrelsens tillsägelser och före-ställningar rätta eller ock gör sig skyldig till större fel eller försum-melse i sin befattning eller beträ-des med ovärdigt uppförande i all-männa levernet, *vare vederböran-de deputerad eller kontorsstyrelse skyldig att förhållandet hos full-mäktige anmäla, och skall tjänste-mannen, sedan för sakens bedö-mande erforderliga upplysningar infordrats samt tillfälle lämnats honom att sig förklara*, inför full-mäktige tillrättavisas och varnas.

Mom. 2. *I händelse den, som på detta sätt erhållit varning, ej därav låter sig rätta utan varder för-vunnen till ny förseelse, skall, ef-ter anmälan härom hos fullmäk-tige, hans skriftliga förklaring över vad mot honom förekommit infordras, och äga därefter full-mäktige att med avseende å före-kommande omständigheter avhå-la honom från tjänstgöring under längre eller kortare tid med för-lust av lönen, så framt ej jämlikt 20 § mom. 1 avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk finnes skäligt låta ho-nom uppbära något därav.*

Mom. 3. *Därest tjänsteman, vil-ken förut för tjänsteförsummelse eller annat i mom. 1 här ovan om-förmålt förhållande avhållits från tjänstgöring, ånyo gör sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att efter anmälan härom och infordrande av tjänste-mannens skriftliga förklaring, med hänsyn till förseelsens beskaffen-het antingen ytterligare avhålla honom från tjänstgöring, dock minst 6 månader med förlust av lönen, eller helt och hållet skilja honom från innehavande tjänst och lön.*

Föreslagen lydelse:

samhet mot förman, ej låter sig av deputerads eller vederbörande kon-torsstyrelsens tillsägelser och före-ställningar rätta eller ock gör sig skyldigt till större fel eller för-summelse i sin befattning eller be-trädes med ovärdigt uppförande i allmänna levernet, *skall detta an-mälas för fullmäktige. Sedan för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordrats samt tjänstemannen beretts tillfälle att sig förklara, skall han inför full-mäktige tillrättavisas och varnas.*

Mom. 2. *Därest tjänsteman, som sålunda erhållit varning, ej därav låter sig rätta utan gör sig skyl-dig till ny förseelse, skall, efter anmälan härom hos fullmäktige, hans skriftliga förklaring inford-ras, och äga därefter fullmäktige att med hänsyn till förekommande omständigheter avhålla honom tjänstgöring under viss tid med förlust av lönen, så framt ej jämlikt 20 § mom. 1 avlöningsregle-mentet för befattningshavare vid riksdagens verk finnes skäligt låta honom uppbära någon del därav.*

Mom. 3. *Skulle tjänsteman, vil-ken förut för tjänsteförsummelse eller annat i mom. 1 här ovan om-förmålt förhållande avhållits från tjänstgöring, ånyo göra sig skyl-dig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att efter anmälan härom och infordrande av tjänste-mannens skriftliga förklaring, med hänsyn till förseelsens beskaffen-het antingen ytterligare avhålla honom från tjänstgöring, dock under minst 6 månader med för-lust av lönen, eller förflytta ho-nom till tjänst i lägre lönegrad, därvid bestämmelserna i 13 § mom. 3 andra stycket avlönings-reglementet skola äga tillämpning.*

Nuvarande lydelse:

Mom. 5. Extra ordinarie tjänsteman, som beträdes med ovärdigt uppförande i allmänna levernet eller eljest befinnes olämplig för riksbankens tjänst, låte fullmäktige på anmälan av vederbörande deputerad avföra från listan över extra ordinarie tjänstpersonalen.

Mom. 4. Fullmäktiges beslut, varigenom tjänsteman avhålls från tjänstgöring eller för alltid skiljes från tjänsten, skall jämte hänvisning till besvärns anförande honom skriftligen meddelas.

Föreslagen lydelse:

eller ock skilja honom från tjänsten.

Mom. 4. Extra ordinarie tjänsteman, som gjort sig skyldig till fel eller försummelse i tjänsten eller låtit klandervårt uppförande komma sig till last och ej låter sig av deputerads eller vederbörande kontorsstyrelses tillsägelser och föreställningar rätta, må, där förseelsens art så anses påkalla, omedelbart skiljas från riksbankens tjänst, ändock att viss uppsägningstid kan hava blivit bestämd.

Mom. 5. Om tjänstefel är av sådan beskaffenhet, att i anledning därav anmälan sker för anställande av åtal, må fullmäktige i sammanhang härmed avhålla vederbörande tjänsteman från tjänstgöring.

Mom. 6. Beslut, varigenom tjänsteman enligt denna paragraf avhålls från tjänstgöring, förflyttas till tjänst i lägre lönegrad eller skiljes från tjänsten, skall jämte besvärshänvisning honom skriftligen meddelas.

Reglemente för riksgäldskontoret.

Nuvarande lydelse:

§ 67.

1. Om tjänsteman, som begått mindre förseelse i tjänsten eller visat vanvördnad eller ohörsamhet mot förman, ej låter sig av deputerads tillsägelser och föreställningar rätta eller ock gör sig skyldig till större fel eller försummelse i sin befattning eller beträdes med ovärdigt uppförande i allmänna levernet, vare vederbörande deputerad skyldig att förhållandet hos fullmäktige anmäla, och skall tjänstemannen, sedan för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordrats samt tillfälle lämnats honom att sig

Föreslagen lydelse:

§ 67.

1. Om tjänsteman, som begått mindre förseelse i tjänsten eller visat vanvördnad eller ohörsamhet mot förman, ej låter sig av riksgäldsdirektörens tillsägelser och föreställningar rätta eller ock gör sig skyldig till större fel eller försummelse i sin befattning eller beträdes med ovärdigt uppförande i allmänna levernet, skall detta anmälas för fullmäktige. Sedan för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordrats samt tjänstemannen beretts tillfälle att sig förklara, skall han inför fullmäktige tillrättavisas och varnas.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

förklara, inför fullmäktige tillrät-tavisas och varnas.

2. I händelse den, som på detta sätt erhållit varning, ej därav låter sig rätta, utan varder förvunnen till ny förseelse, skall, efter anmälan härom hos fullmäktige, hans skriftliga förklaring över vad mot honom förekommit infordras, och äga därefter fullmäktige att med avseende å förekommande omständigheter avhålla honom från tjänstgöring under längre eller kortare tid med förlust av lönen, så framt ej jämlikt 20 § mom. 1 avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk finnes skäligt låta honom uppbära något därav.

3. Därest tjänsteman, vilken förut för tjänsteförsummelse eller annat i mom. 1 här ovan omförmält förhållande avhållits från tjänstgöring, ånyo gör sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att efter anmälan härom och infordrande av tjänstemannens skriftliga förklaring, med hänsyn till förseelsens beskaffenhet antingen ytterligare avhålla honom från tjänstgöring, dock minst 6 månader med förlust av lönen, eller helt och hållet skilja honom från innehavande tjänst och lön.

§ 70.

Icke-ordinarie befattningshavare, som utan erhållen tillåtelse eller anmält laga förfall från tjänstgöring uteblivit under tre eller varandra följande månader, eller vid flera tillfällen undandragit sig att lämna äskat biträde, där han blivit anställd, anses hava förverkat sin rätt att i riksgäldskontoret vidare tjänstgöra. Den icke-ordinarie befattningshavare, som under honom uppdragen

2. Därest tjänsteman, som sålunda erhållit varning, ej därav låter sig rätta utan gör sig skyldig till ny förseelse, skall, efter anmälan härom hos fullmäktige, hans skriftliga förklaring infordras, och äga därefter fullmäktige att med hänsyn till förekommande omständigheter avhålla honom från tjänstgöring under viss tid med förlust av lönen, såframt ej jämlikt 20 § mom. 1 avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk finnes skäligt låta honom uppbära någon del därav.

3. Skulle tjänsteman, vilken förut för tjänsteförsummelse eller annat i mom. 1 här ovan omförmält förhållande avhållits från tjänstgöring, ånyo göra sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att efter anmälan härom och infordrande av tjänstemannens skriftliga förklaring, med hänsyn till förseelsens beskaffenhet antingen ytterligare avhålla honom från tjänstgöring, dock under minst 6 månader med förlust av lönen, eller förflytta honom till tjänst i lägre lönegrad, därvid bestämmelserna i 13 § mom. 3 andra stycket avlöningsreglementet skola äga tillämpning eller ock skilja honom från tjänsten.

4. Extra ordinarie tjänsteman, som gjort sig skyldig till fel eller försummelse i tjänsten eller låtit klandervärt uppförande komma sig till last och ej låter sig av riksgäldsdirektörens tillsägelser och föreställningar rätta, må, där förseelsens art så anses påkalla, omedelbart skiljas från riksgäldskontorets tjänst, ändock att viss uppsägningstid kan hava blivit bestämd.

Nuvarande lydelse:

tjänstgöring förhållit sig försumligt eller felaktigt och, efter att, på sätt i § 67 stadgas, blivit varnad, sig icke rättat, bör förklaras vara från riksgäldskontoret skild. För övrigt anses den icke-ordinarie befattningshavare, som begått ärerörigt brott eller annan förbrytelse av svårare beskaffenhet, vara från verket utesluten.

Föreslagen lydelse:

5. Om tjänstefel är av sådan beskaffenhet, att i anledning därav anmälan sker för anställande av åtal, må fullmäktige i sammanhang härmed avhålla vederbörande tjänsteman från tjänstgöring.

§ 69.

Fullmäktiges beslut, varigenom tjänsteman avhålls från tjänstgöring eller för alltid skiljes från tjänsten, skall jämte hänvisning till besvärs anförande honom skriftligen meddelas.

6. *Beslut, varigenom tjänsteman enligt denna paragraf avhålls från tjänstgöring, förflyttas till tjänst i lägre lönegrad eller skiljes från tjänsten, skall jämte besvärshänvisning honom skriftligen meddelas.*

Lönenämnden har framhållit, att vid antagande av nämndens förslag beträffande § 67 reglementet för riksgäldskontoret, däri föreslagna mom. 4 och 6 ersatte nuvarande §§ 70 och 69, komme sistnämnda båda paragrafer att utgå, varjämte nummerbeteckningen å efterföljande paragraf måste ändras.

Vad angår riksdagsbiblioteket har lönenämnden med hänsyn till de olika förhållanden, som vore rådande inom detsamma, icke funnit behov föreligga av ändring i gällande bestämmelser rörande förfarandet i disciplinära mål, vilka i vissa fall skola hänskjutas till allmän domstol.

Slutligen har nämnden framlagt förslag om uteslutande ur bankoreglementet av sista stycket av § 9. I avseende härå har nämnden anfört följande:

»Detta stycke innehåller föreskrift om, att där tjänsteman bryter mot det i paragrafen stadgade förbudet att såsom kommissionär taga befattning med växeldiskontering eller med anskaffande av lån eller annan kredit i riksbanken fullmäktige äge att efter omständigheterna antingen tilldela den felande tillrättavisning och varning eller ock för viss tid eller för alltid skilja honom från befattningen och densamma åtföljande förmåner. Denna bestämmelse har erhållit sin nuvarande lydelse år 1933 och betingades av en önskan att kunna i vissa fall tillgripa en mildare bestraffning än den tidigare för ifrågavarande förseelse stadgade minimipåföljden av sex månaders suspension.

Enligt lönenämndens uppfattning erfordras icke andra bestämmelser ifråga om beivrande av förseelser av nu förevarande art än som härovan under § 40 bankoreglementet föreslagits beträffande påföljd för fel eller försummelse i allmänhet i tjänsten. Skulle nämligen förseelsen vara av svårare art och av sådan beskaffenhet, att anmälan om åtal sker, äga nämligen fullmäktige, med stöd av den föreslagna bestämmelsen under mom. 5 av § 40, avstänga tjänstemannen från tjänstgöring.»

Lönenämnden har hos bankoutskottet hemställt, att utskottet ville föreslå riksdagen besluta, att § 40 bankoreglementet och § 67 reglementet för riksgäldskontoret måtte erhålla av nämnden föreslagen ändrad lydelse ävensom att sista stycket av § 9 bankoreglementet måtte utgå.

Vid granskning av lönenämndens förslag har utskottet funnit sig böra biträda detsamma, dock med vissa ändringar, huvudsakligen av formell natur. Sålunda har utskottet i sitt förslag angivit, att § 40 mom. 1 bankoreglementet samt § 67 första momentet reglementet för riksgäldskontoret avse ordinarie tjänstemän, varjämte utskottet vidtagit viss omformulering i förtydligande syfte av första meningen i nämnda moment. Vidare har i § 40 mom. 1 och 4 bankoreglementet ordet »deputerads» utbyts mot orden »ledamots av direktionen», varigenom vice riksbankschefen skulle i förevarande avseende komma att likställas med deputerad.

De föreslagna ändringarna i reglementena torde böra tillämpas från och med den 1 juli 1935.

Med hänsyn till det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må besluta

1) att §§ 9 och 40 *bankoreglementet* skola från och med den 1 juli 1935 erhålla följande ändrade lydelse:

§ 9.

Fullmäktige i riksbanken, den av fullmäktige utsedde suppleanten för förste deputeraden, ledamot av styrelse vid avdelningskontor samt tjänsteman i riksbanken må icke såsom kommissionär taga befattning med växeldiskontering eller med anskaffande av lån eller annan kredit i riksbanken.

Därest fullmäktig överträder detta förbud, göres anmälan därom hos riksdagens justitieombudsman. Överträdes förbudet av den av fullmäktige utsedde suppleanten för förste deputeraden, där han icke är fullmäktig, eller av ledamot i avdelningskontors styrelse, anmäles förhållandet hos fullmäktige. I fråga om åtals anställande i nu angivna fall stadgas i gällande ansvarsregler.

Överträder tjänsteman detta förbud, gäller vad i § 40 stadgas.

Utskottet.

§ 40.

Mom. 1. Om ordinarie tjänsteman begått mindre förseelse i tjänsten eller visat vanvördnad eller ohörsamhet mot förman och ej låter sig rätta av ledamots av direktionen eller vederbörande kontorsstyrelses tillsägelser och föreställningar, eller om sådan tjänsteman gör sig skyldig till större fel eller försummelse i sin befattning eller beträdes med ovärdigt uppförande i allmänna levernet, skall detta anmälas för fullmäktige. Sedan för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordrats samt tjänstemannen beretts tillfälle att sig förklara, skall han inför fullmäktige tillrättavisas och varnas.

Mom. 2. Därest tjänsteman, som sålunda erhållit varning, ej därav låter sig rätta utan gör sig skyldig till ny förseelse, skall, efter anmälan härom hos fullmäktige, hans skriftliga förklaring infordras, och äga därefter fullmäktige att med hänsyn till förekommande omständigheter avhålla honom från tjänstgöring under viss tid med förlust av lönen, så framt ej jämlikt 20 § mom. 1 avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk finnes skäligt låta honom uppbära någon del därav.

Mom. 3. Skulle tjänsteman, vilken förut för tjänsteförsummelse eller annat i mom. 1 här ovan omförmäلت förhållande avhållits från tjänstgöring, ånyo göra sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att efter anmälan härom och infordrande av tjänstemannens skriftliga förklaring, med hänsyn till förseelsens beskaffenhet antingen ytterligare avhålla honom från tjänstgöring, dock under minst 6 månader med förlust av lönen, eller förflytta honom till tjänst i lägre lönegrad, därvid bestämmelserna i 13 § mom. 3 andra stycket avlöningsreglementet skola äga tillämpning, eller ock skilja honom från tjänsten.

Mom. 4. Extra ordinarie tjänsteman, som gjort sig skyldig till fel eller försummelse i tjänsten eller låtit klandervärt uppförande komma sig till last och ej låter sig av ledamots av direktionen eller vederbörande kontorsstyrelses tillsägelser och föreställningar rätta, må, där förseelsens art så anses påkalla, omedelbart skiljas från riksbankens tjänst, ändock att viss uppsägningstid kan hava blivit bestämd.

Mom. 5. Om tjänstefel är av sådan beskaffenhet, att

i anledning därav anmälan sker för anställande av åtal, må fullmäktige i sammanhang härmed avhålla vederbörande tjänsteman från tjänstgöring.

Mom. 6. Beslut, varigenom tjänsteman enligt denna paragraf avhålls från tjänstgöring, förflyttas till tjänst i lägre lönegrad eller skiljes från tjänsten, skall jämte besvärshänvisning honom skriftligen meddelas.

2) att från och med den 1 juli 1935 dels §§ 69 och 70 skola utgå ur *reglementet för riksgäldskontoret*, dels ock § 67 samma reglemente skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 67.

1. Om ordinarie tjänsteman begått mindre förseelse i tjänsten eller visat vanvördnad eller ohörsamhet mot förman och ej låter sig rätta av riksgäldsdirektörens tillsägelser och föreställningar, eller om sådan tjänsteman gör sig skyldig till större fel eller försummelse i sin befattning eller beträdes med ovärdigt uppförande i allmänna levernet, skall detta anmälas för fullmäktige. Sedan för sakens bedömande erforderliga upplysningar inforrats samt tjänstemannen beretts tillfälle att sig förklara, skall han inför fullmäktige tillrättavisas och varnas.

2. Därest tjänsteman, som sålunda erhållit varning, ej därav låter sig rätta utan gör sig skyldig till ny förseelse, skall, efter anmälan härom hos fullmäktige, hans skriftliga förklaring inforas, och äga därefter fullmäktige att med hänsyn till förekommande omständigheter avhålla honom från tjänstgöring under viss tid med förlust av lönen, så framt ej jämlikt 20 § mom. 1 avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk finnes skäligt låta honom uppbära någon del därav.

3. Skulle tjänsteman, vilken förut för tjänsteförsummelse eller annat i mom. 1 här ovan omförmält förhållande avhållits från tjänstgöring, ånyo göra sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att efter anmälan härom och inforande av tjänstemannens skriftliga förklaring, med hänsyn till förseelsens beskaffenhet antingen ytterligare avhålla honom från tjänstgöring, dock under minst 6 månader med förlust av lönen, eller förflytta honom till tjänst i lägre lönegrad, därvid bestämmelserna i 13 § mom. 3 andra stycke

ket avlöningsreglementet skola äga tillämpning eller ock skilja honom från tjänsten.

4. Extra ordinarie tjänsteman, som gjort sig skyldig till fel eller försummelse i tjänsten eller låtit klandervärt uppförande komma sig till last och ej låter sig av riksgäldsdirektörens tillsägelser och föreställningar rätta, må, där förseelsens art så anses påkalla, omedelbart skiljas från riksgäldskontorets tjänst, ändock att viss uppsägningstid kan hava blivit bestämd.

5. Om tjänstefel är av sådan beskaffenhet, att i anledning därav anmälan sker för anställande av åtal, må fullmäktige i sammanhang härmed avhålla vederbörande tjänsteman från tjänstgöring.

6. Beslut, varigenom tjänsteman enligt denna paragraf avhållas från tjänstgöring, förflyttas till tjänst i lägre lönegrad eller skiljes från tjänsten, skall jämte besvärshänvisning honom skriftligen meddelas.

Stockholm den 14 maj 1935.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerberg, Lindgren, Ernfors, Johansson* i Friggeråker*, *Ström* i Lidköping*, *Ehrnberg**, *Bjurström** och *Danielsson**;

från andra kammaren: herrar *Leffler**, *Lovén, K. A. Westman, Johansson* i Sollefteå*, *Hilding, Gustavson* i Västerås*, *Westerdahl* och *Elmroth*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.